

דברי הכפר

שמעון הצדיק היה משיירי כנסת הגדולה.
הוא היה אומר:

על שלשה דברים
העולם עומד:

על תורה
ועל העבודה
ועל גמילות חסדים.

(פרקי אבוח)

ערב שמחת תורה

דברי הכפר

מס' 426

כפר הנשיא

26.9.75

כא' בתשרי, תשל"ו

 * השבוע ביום ד' הוחליל קשר הכותנות.
 * יש אחפסימיות לגבי גובה היבול. רק שלא
 * יחד גשם עד סוף הקיץ. יש עדיין מקום
 * למחזירים לעבודה בשבתות. כל הפניות
 * לרימון.

מסמך כ"כ

בחרתי היום לכתוב על חסכון, ודווקא לאור
העובדה שאנו חיים כבר (!) חצי שנה ללא קסטרופה
סוטליה, פנימית או ארצית (רק עולמית וכרונית...).

כל מי שמורגל בחסכון ושעיניו בראשו מוכרה אצלינו ל"חורש לרעה מסיור
קצר בפניה כלשהי, ביום כבלילה. מובטח לו שיראה פה ברז נזול, שם נורה דולקח
ללא תכלית, ממטרה מטחובבת באום היום וברוח, ומשקה את המדוכה, חומרים מכל
הסוגים זרוקים, מחפזים, נשפכים, ועוד כהנה וכהנה תופעות של בזבז ואי שמירת
רכוש.

לאמיתו של דבר, היו אצלנו תקופות שבהן הבזבז לבש צורות עוד יותר צורמות,
כגון שפיכת מזון לאספה בכ"ז גדולות, כולל ככרות להם לעשרות. בתחום זה, מצאו
הברים בעלי אחריות ויכולת דרכים לחסל בזיזנות של ממש. אך עדיין גדול ועצום
הפער בין המצוי והרצוי.

ברוב המקרים, מעט חודעה ותשומת לב יחד עם מאמץ מינימלי יספיקו כדי לפחות
להקטין את הנזק. סגירת ברז או כיבוי נורה אינם דורשים לאומן ולא כוח רב.
נכון הוא שחצרן או מהסנאי יכול היה להשליט סדר בשמירת חומרים, ובקוה נמצא
בעתיד הלא רחוק מדי למצוא פתרון, ולו חלקי, לבעיה זו.

בתחום אחר, לא מובן מדוע ההחלטה על כיוון מנועי מכוניות לדלק 83 אוקטן
בוצעה באופן חלקי בלבד. הנה חסכון שנתי אפשרי של כמה אלפי לירות לכל מכונה!

תפקידה של הרפואה המונעת להקטין את סכנת המגיפות והמחלות הקשות, כן גם
הנהיגה המונעת מנסה להקטין את מכת החאונות הקטלניות בדרכים. אם נתייחס לחסכון
ולמניעת הבזבז כלרפואה מונעת ולנהיגה מונעת, אולי נצליח להקטין את סכנת
המסברים הכלכליים, ה"יורדים עלינו" לעתים קרובות מדי.

ז"אק

עניני בטיחות

על פי ההחלטות האחרונות, החקיקים בוור בין יוחנן כסרז ענף הנזי לבין
מרכז המסק והמזכיר. עקב המחסור בכוח אדם בענף, סוכס יבמידת הצורך, יוכל
יוחנן לאפשר לרונן ג' ולבדב ס' לעבוד במסגרת הדשא.

מרכזי ענפים נוספים מתבקשים להעלות את הבעיות הקשורות בנהיגת כלים
ללא רשיון.

מרכז המסק
המזכיר

נדליק נר לזכרה של
אסתר טינה
י"ח תשרי תש"ך

בית כפר הנשיא
משחתף באבלם
של משפחת סטיל
ובני ביתה
על פטירת רות ז"ל

--- כותב ---

לרברי הכפר שלום.

רבותי, כמה ראני מתגעגע הבלילה. אף פעם לא חשבתי שאני כל כך מתגעגע הבלילה. הייתי במשך כפר הנשיא 23 שנים ואף פעם לא העליתי אפילו בחלום זועה שכפר- הנשיא הוא הבלית שלי או משהו כזה. מה פתאום כפר הנשיא הוא הבלית שלי, חשבתי תמיד שזה בית הסוהר שלי אבל עכשיו כשאני נמצא פה בארץ המגמגמים הזאת אני מרגיש הרגשה נהדרת. כמו זום חטל עובר את חוט ידדתי כשאני אומר לעצמי. בן אדם, כפר הנשיא זה הבלית שלי.

בכלל זה דעיון טוב. איש צעיר נמאס לך מהקבוצה כרגיל? אחה משמיץ, מחרף ומגדף? יד תרופה. סע לאפריקה! אם שמה לא חרגים שכפר והשיא זה הבניית שלך אז מוטב כבר שתסאר עם. איך שלא יהיה, תסתדל ומיד להיות רחוק מהבניית ואז תמיד חתיה לך הרגשה שכפר הנשיא הוא ביותך ותמיד תדע שיש לאן לחזור אבל אל תעשה את הטעות האיומה ותחזור מס וחלילה מיום שבניית הכל שונה.

אצלי אין שום דבר מיוחד. כבר הצלחתי להחמסד באנגליה וכל חצי שנה אני אומר "תודה רבה" ו"על לא דבר", ויש פה מפורסם בלונדון הזאת מכל הסוגים ומכל הצבעים וכל בן אדם שני ברחוב הוא או כושי או אסיאתי או הודי או פקיסטני או ישראלי. האוטובוסים פה זה זרועות המדינה מריקים מחקים, מזג אוויר מזג, אוכל מחורבן ואנשים מטומטמי מבט. אז למה אחת פה? אני יודע. כולם נסעו, נסעתי גם כן. אחרת מה יגידו עליך בקבוץ? יש לי הרומם שהסיבה לכל הדברים הפליליים שינעם בקבוץ הוא המטפס האחרון הזה. נגד זה צריך להלחם חזק

בו טוב. זהו זה להפעם. מחי אהזור, אינני יודע. כל מה שאני כן יודע הוא ששכאני אהזור אצורך כמובן להצטייד בויזה כדי להכנס למסק. ויזה - מכשיר סטריופוני עם כל מיני כפתורים וכחגיט (מה שיותר, יותר טוב) שמקים רעש נורא ומחריד יותר מהרכבת התחתית בלונדון. אין לי מושג מה עושים עם זה. כל מה שאני יודע הוא, שזהו מחירו של הסטובליזם במינר.

שלום ולהתראות

אילן

ב.ב. נא לא לקחת יותר מדף ברצינות

[illegible]

לוועד קשר:

קצת באיחור, אבל המון המון תודות. החבילה של החגים היתה משהו שממש קשה לחזק שפע מרשים באמת. פחחתי וטעמתי, מלאתי פי בל סוב, ולמרות זללנותי, לא הצלחתי להתגבר על הכל. וחלקתי מסביב מהמלוחים ומהמתוקים. וכשלא יטבו מלאים ושבעים, ועדיין נשארו זכריות טובים. כמו חיבת פנדורה מהאגדות. חיבה שלא מתרוקנת. חבילה פנטסטית! כולה ממחקים בשעם של חג.

חודה פשוטה וגדולה לכל הדואגים לנו בצורה יפה כל כך.

תחל שנה

בגלל סיבות שונות, משמחות ועצובות, טור זה לא הופיע במשך החודשיים האחרונים ולא היה סיפק בידי לעשות כמנהגי ולבקש מאותם החברים שנפגעו ממה שכתבתי במשך השנה סליחה ומחילה. אמנם בהסתכלי אחורנית נדמה לי שפחות מדי דרשתי על יבלות בחקופה זו וזה איננו דבר מעודד. ממה נפגע האדם במיוחד? - מן האמת או מן השקר ששניהם אינם לסעמו האנוכי שלו. ואם אני מבקש סליחה מדוע אני מיד מצטער שלא העפסתי? כי נדמה לי שחפידו של בעל טור, אולי במיוחד בעלון קבוצי, איננו רק לשעשע או להצחיק, אלא לצעק לפעמים "לא בשביל זה, אנחנו חיים כאן." וברוח הוודוי, האוחזת בי ברגע בן חלוף זה, אודה שאני ככל אדם מפחד מן הבינוניות שבחיים - לא מן הסגרה חלילה - מאי היכולה לספס לפסגות או אף לזחל ממעמקי הספל של העשייה האנושית.

בליתי את יום הכפורים ברמת השרון ומלבד העובדה שהצום עבר בקלות עקב מזג האויר הנוח הרשימו אותי כמה דברים... על הקו הלבן שבאמצע כביש ראשי, שבכל ימות השנה מסמכו לנהג הארצישראלי המצוי הוא "אלי תעבר רק אם יש נידת המטורה בסביבה", ישבו שלשה זאטוטים קטנים התומכים באופניים קטנות וסוחחו על דא ועל הא, ואולי על פנצ'רים ואבות שלא יודעים לחקן אותם טוב, ואולי על מדוע אין הנהגים משאירים להם את הכבישים בכל ימות השנה. כמעט ולא נעו אוסומובילים על הכבישים והשקט הופרע רק ע"י הצפורים והקולות שבקעו מבתי הכנסת השונים. במשך החפילוח הרגשתי עד כמה קיים הקשר הקהילתי - הקולות מחלכדים למקהלה של עצב או שמחה - ועד כמה קשה להיות יהודי בחו"ל במיוחד בחקופה שהלשון העברית מובנת פחות מן הלטינית הנלמדת בבית ספר חיכון.

צרכים נפשיים

לפני כמה שבועות כתבה שרה מאמר שבו הציעה לחברים להשתתף בשיחה עיונית בליל יום הכפורים. לא הייתי בבית באותו ערב לכן איני מסוגל לאמץ את מידת ההצלחה של אותה השיחה - כאחד שמברך על כל יוזמה לדיון בין אדם לחבריו אני רק יכול לקוות שכל משתתפי השיחה באו על ספוקם - אבל לא על עצם העיון הריני מקטרג. שרה כתבה בין היתר "אולי הדת אינה מספקת את צרכיו הנפשיים של האדם המודרני..". הפלגתא שלי עם שרה היא על שמוש מרושל במנוח, כי מי יכול לקבוע מהם "צרכיו הנפשיים" של האדם? מי אומר שיש צרכים נפשיים בכלל - הרי מסוכן לרמז שיש לאדם נפש ו"מותר האדם מן הבהמה?" ומי יכול לקבוע שהאדם המודרני אכן שונה מקודמיו מלפני דורות מספר? אני יודע שכוונותיה של שרה היו טובות מאד אבל אני מציע לבקש בשפה זהירה אף כשרוצים למשך חברים להשתתף בשיחה. האדם צורך אוכל, שינה ואויר לנשם על אלה אין מעוררין. אבל אחרי זה? אלה יגידו בח זוג, ואלה יגידו משרד. אלה יגידו קביארה, ואלה יגידו פינה שקטה. אלה יגידו ספרים תיאסרון ומוסיקה, ואלה יגידו סלביזיה. אלה יגידו "לא תנאף" ואלה יגידו מין עם כל דבר. אלה יגידו קבוץ ואלה יגידו רמת חיים. שיחה היא טובה כשלעצמה כי מוטב שאנשים ידעו מאשר יתגדרו מאחורי חומות שתיקה. וצרכים רוחניים הם קנינו של הפרט, איש איש לפי ה"אני מאמין" שלו.

אריק

המשך בשבוע הבא....

על תרבות - חגים - ובכלל.

יש דברים שעצם הצטברותם יוצרת איכות חדשה, מסוימת. כל יחיד, כל פרט, אפילו כל משפחה לעצמה - יוצרת לעצמה דפוסי תרבות וחיי רוח - או אינה יוצרת (וזה הדפוס שלה). אך ציבור, מאות אנשים, משפחות, ילדים - אינו יכול להיות בריק תרבותי. חוסר ציון חג איננו רק מחדל - הוא מהות שלילית, דפוס של ריקנות, של אפס. היהדות - וזו אחת מתרומותיה הגדולות לתרבות האנושות - השכילה להבין עוד לפני אלפי שנים, שציבור זקוק לא רק לחומר, אלא גם להתעלות רוחנית. כך נוצרה האידאה של "שבת", שעיקרה לא עשיה בחומר, כמו בשש ימי המעשה, אלא מנוחה מעשייה יום-יומית, תפילה, הרחור, התרחקות מהיום-יומי הגשמי הלוחץ.

והמועדים - ובין "שלוש הרגלים" - ראש השנה ויום הכפורים - הם שבת שבחון. עיקרם רוחניות, התעלות, הזדככות וחשבון הנפש - תמצית האנושי שבאדם.

ללא רגעי התעלות פריוניים אלה נשאר האדם רק על צדו "הביולוגי", עדר בעלי חיים, העובדים כדי לאכול והאוכלים כדי לעבוד. והרי נאמר כבר, כי האדם הוא יצור שבחלקו הוא כחמה, אך בחלקו הוא מלאך... ויש בו גם צד רוחני, השואף למשהו נעלה יותר, רוחני יותר.

ואנו? איזה חוכן רוחני, איזו שאיפה לנעלה, ליפה - יספגו הילדים, הגדלים בינינו? מה הזכרונות, מה המנהגים, מה הדפוסי התרבותיים שנקנה להם? ומה ילמד את המבוגרים - ויעשום "צבור"? מה רגעי החוויה, התהלכדות - שיאחדו אותנו? מבו יחזק אותנו כציבור יהודי, כקהילה יהודית - מול גורל יהודי? והרי היוחנו יהודים כולל את הגורל, אך גם את הזכרון ההסטורי, הגלום בחגים; הוא כולל את נר התנוכה, ואת טעם המצה, ואת נרות התבה - ואת הסכך של הסוכה - יחד עם הקיעה השופר. זכרונות מזכרונות שונים, שיש בהם טעם, וריח ומראה עיניהם, מנהג וטקס.

כל זה - הוא תרבות חיים של עם, של צבור, של קהילה ויחיד בה. האם יכולים אנו להתנער מזה? האם יכולים אנו בלעדי זה?

(מעלון כפר בלום)

הערב - ליל שבת

מסיבת

שנאחת תורה

בסגנון המטע - בחדר האכל ב"ר

ניהול אספה

ההרחתי הרבה האם לענות למאמרו של קולין מלפני שבוע בנדון כי המאמר היה מיועד אלי ימירות. השבתי לעצמי שאלות אחדות יענה לו וינסה להסביר לו, לסובחן הוא, מקבוצת איננו "חברה לזיכוכים". אבל לאחר שרק עכשיו קראתי דו"ח משיבת המזכירות בו כתוב שהמזכירות החליטה להביא את ההצעות להצבעה חוזרת כי לא היה קוורום חוקי, החלטתי לא לסמוך על חבר אחד לענות לו, אולי חבר אחד לא יענה והענין יוחר מדי חשוב מלפסוח עליו.

לפני שאפרט את תשובתי, הערה כללית. כל חברה זקוקה לחוקים ולתקנונים, אחרת אנרכיה חלוש. השאלה היסודית היא: מה מטרת החוקים והתקנונים האלו? האם אנחנו נחיה לפי הסיסמא: "כך כתוב, כך יהיה ולא אחרת"? או האם נכיר בעובדה שקבענו חוקים ותקנונים בחיינו הקבוציים בכדי להדריך את עצמנו, בכדי למצוא דרך חיים שתחאיים לחברינו, בכדי להראות עד איזה גבול מותר ואיך. במילים אחרות, האם אנחנו נחיה בהתאם ל"אות הכתובה" שבתקנון או בהתאם ל"רוח" בה היא נכתבה?

1) קוורום חוקי

כנראה, בתקנון שלנו, בענין זה, כתוב כדלקמן: "לא יביא יושב ראש האספה הצעה כל שהיא להצבעה באין בה לפחות 30 חברים". אין לי ספק שישנם עורכי דין רבים שהיו יכולים להרוויח הון בשכר מירחה אילו היו צריכים לקבוע לפני בית המשפט מה פיסקה זו קובעת. מה זאת אומרת בדיוק? שאין בה 30 חברים בהתחלת האספה, או בזמן ההצבעה או הכרחי שיהיו 30 חברים נוכחים בזמן כל האספה? ואם 30 חברים, האם הם יכולים להתחלף כך שהשלושים בזמן ההצבעה הם אחרים מאלה שהיו שם בהתחלת האספה?

אפשר להמשיך "עד אבסורדס" אבל, שוב אני חוזר על "רוח" התקנון. מדוע נקטנו במספר של 30 חברים דווקא? חשבנו אולי שבפחות מזה, אין אנחנו מכבדים את המוסד ששמו אספה כללית? האם תארנו לעצמנו, כפי שקולין כנראה עושה, שלאחר דיון של שעה וחצי בנושא מסוים שנכחו 30 חברים, ובדקה האחרונה לפני ההצבעה חבר אחד בודד יוצא, אז 29 החברים הנותרים לא רשאים להצביע? לזה הגענו עם "פרוס קולין"?

אם ישנם עוד חברים שעומדים על ה"אות הכתובה" שבתקנון (ז.א. 30 הם 30, וכפי שאני ציינתי כבר, זה בכלל לא ברור ומוחלט מה זאת אומרת), נשאלות מספר שאלות:

- א. מה קורה אם בנושא מסוים, בגלל סיבות שונות ומסוגלות, לעולם לא ישתתפו 30 חברים באספה? האם זאת אומרת שלעולם לא יצביעו בנדון?
- ב. אם יגידו לי שהתקנון ער לבעיה זו ולכן ישנה תוספת שאומרת שבאם אין 30 חברים באספה אז האספה החקיקים כעבור שבוע עם כל מספר חברים שיופיע, אפילו עשרה בלבד, האם במקרה זה הצבעה שבה משתתפים 10 חברים עדיפה על הצבעה בה משתתפים 29 חברים?
- ג. האם החברים האלה דורשים שיהיו אותם. טלויזיה חברים נוכחים במשך כל האספה? מה הטעם שחמישה חברים יצאו מספר דקות לאחר התחלת האספה וחמישה חברים אחרים יכנסו מספר דקות לפני ההצבעה? האם אז התקנון הוא בסדר? האם לא מכובד לפי גרסתו של "רוח" התקנון, שאם נשארים 29 חברים בזמן ההצבעה שמהם 27 תופכים בנושא בדיון ושניים מהנגדים, ההחלטה זו היתה רשמה ותחבבל בלי ערעורים מפוקפקים?

דו"ח על המצב הסביבתי של "הבונים"

(ע"פ החלטת האסיפה, ועדת הישוב מנחה, בחור ועדה מיוחדת, את אלק ואריק).

הקדמה

על אף רווחיותו, אפשר לומר שמפעל "הבונים" איננו רק גורם המכער את הנוף, אלא מטויד כריאותי. כל חברי המשק שנולדו בארצות מחועשות יודעים עד כמה מחרירות הן ערי "המהפיכה התעשיתית", ועד כמה מדכאת הופעתן הפנימית של בתי חרושת שבעליהם טענו בעבר "תפקידנו הוא להרוויח כסף, ולא לעסוק בקוסמטיקה".

גורמי אחר הגשת הדו"ח

למרות שהיו רק שני חברים בוועדה המיוחדת, קשה היה למצא זמן בו יוכלו שניהם להתפנות ולבקר במפעל. אחרי שכן בקה, ראו (כעבר 3 חדשים) ונסו לשכנע זה את זה. הוחלט שאריק ינסח את הדו"ח וששניהם יחתמו עליו, בציונם את הסתיגויותיהם. אי נסוח וכתיבת הדין וחשבון נובע ממכלול דברים, אך בין היתר מודה המנסח (אריק) שלקה בשכיחה.

פרטי הדו"ח

(א) - אזור הכביש והמשרדים

הצד הרחוק של הכביש (המזרחי) משמש ללא הצדקה מקום אכסון לקורות בטון ולפריטים אחרים. אין שום הצדקה לזה, במיוחד לאור העובדה שזו למעשה דרך הגישה היחידה הקיימת במשק, וכל אורח אינו יכול אלא להתרשם שלילית מכביש שיש בצדיו גם פסולת וגם פריטים שאיש אינו יודע מתי ינוצלו.

על יד המשרדים נמצאת חצר אספלט שנתחמת בחעלת נקוז. בחורף התעלה מעלה צחנה, בקיץ אפילו קוצים מסרבים לגדל בה. קשה להבין מדוע לא הושקע כל מאמץ לשתל דשא, ורדים וכו', בסביבת המקום בו עובדים הרבה חברים משק. ליד תחנת הדלק של המשק עומדת שורה של ארגזים פחוחים ובחורכס תצוגה קבועה ובלתי מסודרת של פטינגים.

ס"ה הרושם של אזור זה, שהוא משמש מרכז מנהלתי, הוא של עזובה מרושלת.

(ב) - אזור המעבדה וחדר האכל של השכירים

אין כאן אספלט והקשוח היחיד הוא של צמחי בר, שמטפסים בסביבת המעבדה. על יד חדר האכל אין שום דאגה לספסלים עליהם יוכלו הפועלים לשבת, או אפשרות למניעת הכנסת בוץ בחורף.

(ג) - מקום הפסולת התעשיתית

כל החול המנוצל ושרידי כימיקלים מוצאים את דרכם לאזור שפיכה שליד בנין המקלחות החדש שהוקם. נשאלת השאלה האם מי שהוא דאג לבדוק האם חלק מן הרעלים, שהם מגיבים אנאליטיים, מתפרקים לחומר בלתי מזיק, או האם הם מוצאים את דרכם לכנרת עם מי השופכין? הסכנה היא רצינית. המקום מכוער ביותר!

(ג) - אזור המערבי (מאחורי המפעל)

מלבד שביל גישה למלוי מיכלי הדלק לא חודש כלום. כל השטח מאחורי המפעל הוא יער של שיחים וקוצים שדרכם מתפתל זרם מסריח של מי מחרסות וביוב.

(ד) - חצר הגרוטאות

אף כי למילה "גרוטאות" אסוציאציות של השלכה ועזובה, אין שום סיבה שהמקום יהיה כה עזוב. האם הכביש בין המפעל ומחלקת העבוד חייב להיות חלקלק תמיד משמן שפוך?

(ה) - מחלקת הכלים

מאד כואב להשוות את חדרי המחרטות שלנו עם אלה שמצוים במפעל "ייסקר" בנהריה. שני המקומות עוסקים בעבודה מלוכלכת אבל שם, כוון שהבוס "משוגע לנקיון" (לשון העובדים), הרצפות נקיות והמקום מסודר. האם רק במפעל קפיטליסטי של סף ורטהיימר יכול להיות נקיון?

(ו) - תעלת הנקוז בין אזור "גמדא" ו"הבונים"

התעלה, שספגה כל צבעי הקשת על מימסיהם בעבר, מהווה ביצה מסריחה. אין למים מוצא, ולו היו מפקחי משרד הבריאות פוקדים את המקום היו מוצאים צווי סגירה. עשבי הבר משתוללים בגדותיה.

מ ס ק נ ו ת

1. אין אף אחד שמטפל בצורה החיצונית או הפנימית של המפעל, שהוא מכוער ומדכא. כמו שנאמר באסיפה - "המקום לא מושך, אדרבא, רק משוגע ירצה לעבד שם". יש למנות איש שעבודתו תהיה נוי וסביבה.
2. עם העברת בניני גמדא לרשות הבונים, אין שום סיבה לערימות חביות פיסטינגים וכו' בחוץ.
3. יש לחשב על דרכים בהן ניתן לתת לכל העובדים, חברים כשכירים, הרגשה שהמקום מטופח ושההנהלה דואגת לא רק לרווחים, אלא גם לעובדיו. מקום לכדורגל (עם שער), ספסלים, קשואים, עחונים . . .
4. כדאי לדאג לדשאים, לעצים, כבישי אספלט, למרות שהם לא גורמים מכניסים.

25.9.1975

סיכום הדיונים המשותפים של המזכירות וועדת החברה
בנושא רמת החיים
=====

קיימנו שתי ישיבות של צוות הכנה ושתי ישיבות משותפות. על אף כל המאמצים, לא עלה בידינו להגיע להגדרה מוסכמת של המושג רמת חיים, ולקבוע נקודת מוצא מוסכמת לכל הדיון.

על מנת לאפשר את חדוש עבודתה של וועדת החברה, הוחלט פה אחד להביא את ההמלצות הבאות לדיון ואישור האסיפה:

- (1) יש להחליט על אימוץ תקציב הקיום של האיחוד והצמדתו לאנדרקס.
- (2) יש להחליט על עקרון של העלאה שנתית מתונה של תקציב הקיום, מותנית בתוצאות הכלכליות של המשק.
- (3) אין לקשור את תקציב הקיום להשקעות צרכניות ופרויקטים חברתיים כגון אולמות. יש לקבוע סדר עדיפויות להשקעות צרכניות ופרויקטים, ולבצע רק בחנאי מימון מתאימים.
- (4) יש לחפש דרכים להגדיל את סכום התקציב הכולל, במסגרת תקציב הקיום.
- (5) יש לשמור על עקרון הווחק כשיטה עיקרית לחלוקת פריטים והסבות, ויש לאפשר לחברים מידה גדולה של בחירה בין פריטים שונים.

בנוסף להצעות האלה, אשר יובאו לדיון ואישור האסיפה, הוחלט שעל מרכז המשק להעלות במוסדות המשק את חכנית הצריכה הרב שנתית שהוא עיבד.

כמו כן, יתקיימו חוגי בית על כל נושא רמת החיים.

בקרוב, יתקיים במזכירות דיון על שינוי הנוהל שלנו בנושא הצרכני.

לקראת האסיפה - 27.9.1975

(1) הצבעה חוזרת על ההחלטות בעניני בטיחות:

1. אריה וו' ויוסף ח' יעבדו תכנית כוללת ובשלבם לפתרון בעיות הבטיחות.
2. גבי (מורה מוסמך) ואריה וו' (בוהן מוסמך) יבינו למבחן את החברים הנוהגים שאין להם עדיין רשיון.
3. נהיגה כטרקטור בחוף גבולות המשק (מבפנים לגדר) ובכביש הראשי, ללא רשיון, אסורה בהחלט. מרכז המשק והמזכיר יחירו מספר קטן של חריגים, ובאופן זמני בלבד.
4. הובלת אנשים על כנפי טרקטור אסורה בהחלט ובכל מקום.
5. נהיגה בכלי ללא אור אסורה בהחלט.
6. מרכז המשק יאסוף את רכזי הענפים ויבהיר שילד או חבר לא יעלו על טרקטור, ללא רשיון. על רכזי הענפים לבקש היחר מיוחד ממרכז המשק והמזכיר במידת הצורך.
7. המפירים את ההחלטות הנ"ל יובאו לברור במזכירות.
8. האסיפה מבקשת מחברים שיש להם הצעות מעשיות להביאן למזכירות.

(2) אישור החלטות וועדת כוח אדם על עבודות חוץ שונות:

לן וו'	-	בהתארגנות הלול
ג' ייסון	-	בבית האריזה האזורי
ווילי	-	במשחטה האזורית
ג' וליה	-	בתחנה באיילת השחר

(3) בחירת מרכז קניות:

הצעת וועדת כוח אדם	-	דב קולט.
הצעות חברים	-	ג' נט ג'.

(4) הצעות וועדת המשק לשינויים בהנהלת המפעל:

- (א) קולין יחליף את מיכאל כ'. הביצוע מותנה במציאת מחליף לקולין במסע. הטיפול נמצא בידי וועדת כוח אדם.
- (ב) יצחק ג' יחזור למפעל, ויש למצוא מזכיר חדש. הטיפול נמצא בידי וועדת ביניים בריכוז בני פ'.

129
@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

P A R E N T S ' P A G E

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

@ Autumn winds are blowing, the days are getting shorter, sukkot is here and gone. The sound of hammer and nail reverberated throughout the kibbutz as sukkot of various shapes and sizes were erected and decorated to suit all tastes. Building materials were in plentiful supply, thanks to the various activities of "Alec's Boys" - it is rumoured that they were left without work this week, after the chaverim had helped themselves to boards, planks etc for the sukkot.

@ A wave of familiar and unfamiliar faces engulfed us over the month of the chagim. Among those who arrived and stayed are David and Shaula Ellman, and their three daughters, back to stay in Kfar Hanassi.

@ Max Hayat is back home after a lengthy visit to South Africa.

@ Our best wishes to Louie, recuperating after an operation in Tsfat. We hear she is making progress and hope to see her home soon.

@ Last week the Kibbutz Movement Bridge Finals took place - guess who came first out of 16 teams? Correct: Dave, Eddie, Henry and Colin. Congratulations all round.

@ The swimming pool looks a bit sorry for itself, and is probably being closed for the season, due to technical difficulties. Never mind, it'll soon be spring again.....

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Chavrei Kfar Hanassi extend their sympathy and condolences to Denny, David and Jonathan Steel on the loss of their wife and mother - Ruth.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

M A Z A L T O V

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

29.9 Shosh Epstein
Yair Doari

2.10 Yoav Peck

4.10 Chana Yodaiken

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

OVERHEARD.....

Kitat Yovel (aged 7 & 8) are beginning to learn music with Elida. During the first lesson Elida asked them "Who made the first music?" and waited hopefully for the correct reply: Prehistoric Man. After a moment's silence came a triumphant cry: "Shoshana Mader's Daddy!"

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

HAPPY BIRTHDAY MANY HAPPY RETURNS

BIS HUNDERTZWANZIG CHANA YODAIKEN

75 THIS WEEK

(signed) CHAVREI KFAR HANASSI

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

@ Best wishes to Naomi Rachmani and Naomi Menzigorski, both demobbed from the army.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

Notice: we are trying to bring the birthday book up to date. Would anyone who knows of mistakes made this year please let Shulamit have correct details - thanks.

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@